

PRADZIADOWSKI (1) *ai*

G sg f pradziadowski(e)j.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „pradziad” ‘przodek’; proavitus Cn:

Szereg: »dziadowski i pradziadowski«: Pánie oycze wyście od dźiádowfkiey y prádźiádowfkiey dawney y vtártey wiáry Chryftułowey odftąpili *SkarKaz* 44a.

Cf **PRADZIADOW**

MC